

ѣ праведенъ! Изъ и Народъ мой сме Безкожны.
Молитеся Бѣгъ, да престанатъ ужастіи тѣи
громоуе и градъ; ще вы Отпустимъ съ мѣ-
ромъ. Разясниса, а Онъ пакъ не Отдержатъ
рѣчь свою.

Моусей прострѣ Още Еднаждь тоагъ надъ
Вгуптомъ. Катѣ Облакъ покрѣха много и не-
кроени скакалицы зѣмлю. Нигдѣ Зелѣно нѣщо
трава или листъ не сѣ виждало. Всичко това
таа покварително живѣтна уничѣжила. Царь
начна да проси милости, Обѣща все — а не-
исполни нищо.

Найпослѣ нападна на Егупетъ таковѣй
густѣй мракъ, щѣто за три дни нитѣ ѣ мо-
жалъ Вдинъ Другаго да види, нитѣ Отъ мѣ-
ста на коѣмъ сѣ намѣрвалъ да стѣне. Разгнѣ-
виса Царь, и викна на Моусѣа: Той часъ да
идешъ Отъ тѣва, и да не излѣзишъ предъ Очи
мой! Понѣже ако та Още нѣкой пътъ ви-
димъ, на мѣстѣ ще та погубимъ.

Любезна Чѣда! ако вы сѣ покорили аѣте
съ почѣтка, Вгуптанѣ, не бы претерпѣвали то-
лика страшна наказаніа, мѣки и напасти. Ю-
носте! това нѣка ти быде примѣръ: Не злоупотре-
блѣвай Бѣжѣе долготерпѣніе на нѣва бесчїніа,
пороки и грѣховѣ!